

ŽIVOT VÍRY

Proměna
společnosti
evangeliem

12
2015

39 Kč / 1,60 €

Tchyni **mít**,

tchyní **být**

**Oběti
Islámského
státu**
konečně
míří do Česka /6

**teolog
Ján Liguš**
„Na Clintonův
dopis jsem
neodpověděl“ /8

**Zkažené
Vánoce**
povídka /22

+ soutěžní
křížovka

co najdete v tomto čísle

úvodník

4 Zpátky ke kořenům!

Lukáš Targosz

křesťan a společnost

6 Česká pomoc obětem Islámského státu

Tomáš Dittrich

rozhovor

**8 Nevím, jak to Pán Bůh vyřeší,
ale vím, že je se mnou**

Ján Liguš

téma: Tchyni mít, tchyní být

12 Když dvě ženy milují jednoho muže

Pavel Raus

14 Můj vztah s „druhou mamkou“

anketa

16 Než vejdu, zazvoním

Míla Marková

17 Co jim dám k Vánocům?

Jana Frantíková

můj příběh

**18 „Pojďme, nebo mě ti křesťané
dostanou...“**

Jiří Camfrla

19 Lidi jsem možná přelstila...

Ester Brožová

z historie

20 První na cestě k pohanům

David Nitschmann,
Jaroslav Pleva

povídka

22 Zkažené Vánoce

Hanka Kalašová

z příštího čísla

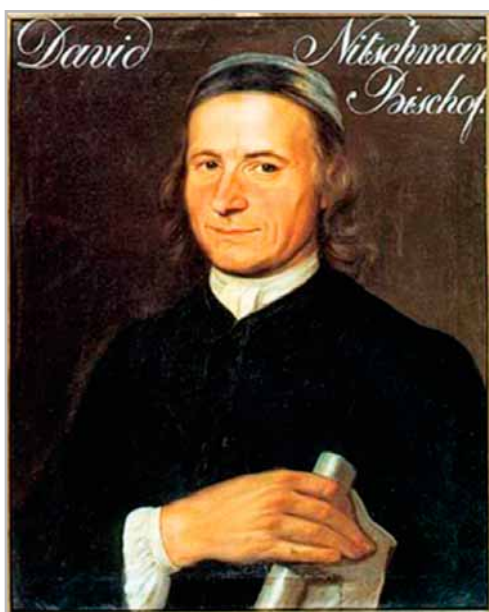
- ❑ Dan Drápal: „Ten správný“ výklad Bible
- ❑ Křesťan a společnost: Příběhy z Donbasu
- ❑ Ze života církve: 10 let Rádia 7

6
153 iráckých křesťanů
míří do Česka

8
rozhovor: Ján Liguš
Student teologie s doporučením KSČ

20
Misionář
David
Nitsch-
mann
„Do otroctví
jsme se
neprodali“

22
Poselství
vánočního
svícínku

ŽIVOT VÍRY

ročník 26 / prosinec 2015
cena 39 Kč / 1,60 €

Život víry je měsíčníkem vydávaným Křesťanskou misijní společností (KMS), která sdružuje různá křesťanská společenství, organizace a jednotlivce. KMS slouží k vzájemnému dorozumění křesťanských pracovníků, kteří usilují o misi a o jednotu křesťanů ve světle Písma. Chce napomáhat k duchovnímu růstu a vzdělávání křesťanů a místních sborů. KMS chce sloužit Božímu lidu. Snaží se o prohloubení vztahů mezi křesťany a usiluje o probuzení.

Šéfredaktor: Mgr. Tomáš Coufal
Redakce: Ing. arch. Tomáš Dittrich
Redakční rada: Ing. arch. Tomáš Dittrich, Ing. Lubomír Ondráček, Mgr. Jiří Unger, Ing. arch. Kateřina Hodecová
Sazba a grafická úprava: Ondřej Pumr
Korektury: Mgr. Tomáš Coufal, Zdenka Brázdilová
Výtvarná spolupráce: Pavel Bosman
Tisk: Grafotechna Plus, s. r. o.

Redakce a administrace

KMS – Život víry, Primátorská 41, 180 00 Praha 8
tel.: 284 841 922, fax: 284 841 923
e-mail: redakce@zivotviry.cz, web: www.zivotviry.cz

Předplatné

objednávejte pomocí výše uvedených kontaktů nebo na e-mailu předplatne@zivotviry.cz.
Půlroční (239 Kč) či roční předplatné (477 Kč) lze zahájit kterýmkoli měsícem roku. Bližší informace (mj. kompletní ceník včetně množstevních slev) najdete na www.zivotviry.cz, odkud lze časopis také pomoci on-line formuláře objednat. Informace na vyžádání zašleme i poštou.

Předplatné, distribuce a reklamace na Slovensku:
Knihkupectvo Jonatan,
Legionárska 2, 811 07 Bratislava
tel. 02/555 63 040, e-mail: jonatan@vbk.sk
<http://obchod.mrp.sk/vbk>

Distribuce pro zdravotně postižené elektronicky:
Diakonie ČCE, Klimentská 18, 110 05 Praha 1
tel.: 222 316 306, e-mail: szp@diakonie.cz

Vydavatel: KMS, IČ 539 147
Registrováno: MK ČR E 6094, ISSN 1210-43-45

Za obsah podepsaných článků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo zaslání příspěvků krátkit. Snažíme se publikovat původní texty. Pokud články, které nám posíláte, chcete zveřejnit i jinde, prosíme, abyste nás o tom informovali.

© Život víry – všechna práva vyhrazena.

Přetiskování článků či jejich delších částí bez písmenného svolení redakce se zapovídá, přetiskování kratších částí (do jednoho odstavce) možno pouze s uvedením přesné citace (včetně ročníku, názvu článku a strany). Jednotlivé články možno šířit prostřednictvím xerokopii, pouze zdarma.

Uzávěrka řádkové i plošné inzerce je druhého dne předchozího měsíce. Později zadané inzeráty zařadíme dle možností, s 50% příplatkem. Redakce si vyhrazuje právo inzerát odmítnout. Seznamovací a fundraisingové inzeráty nezveřejňujeme.

Podmínky inzerce: <http://inzerce.zivotviry.cz>
Číslo vychází koncem předchozího měsíce a je distribuováno během první poloviny měsíce.

Milý čtenáři,

vzpomínám na svůj prožitek Vánoc v době, když jsem dospíval. Byla to chvíle na ulici kousek od domu, kde bydlím. Intenzivně jsem Vánoce vnímal jako prázdný svátek s folklórním obsahem, ve kterém se zabydla většinová společnost. Navíc jsem od svého hodného táty dostával víc dárků, než jsem byl schopen přijmout, a bylo mi z toho těžko. Jen připomínám, že to bylo hluboko za socialismu a že jsem v Boha nevěřil. S podobnými pohledy, částečně podobně podmíněnými, se setkávám i u řady křesťanů. V některých sborech se na vánoční téma káže během adventu jenom jednou.

Máme vůbec slavit svátky? Vyznavači Staré smlouvy mají slavení předešlá, ale Nový zákon to nekomentuje, maximálně snad, že někdo slaví, někdo ne, a slavíme-li či neslavíme, děláme to Pánu (parafráze Ř 14,5).

Teď Ti napíšu dva důvody, proč křesťané Vánoce slavit nepotřebují. Přítel mi vyprávěl, jak byl jako čerstvý křesťan o prázdninách s kamarády (mezi kterými byla jeho budoucí manželka) na túře někde v horách a jak tam zpívali vánoční koledy v radosti z toho, že mají Spasitele. Také jsem předtím zažil něco podobného. Vzpomínám, jak jsem byl v únoru nebo v březnu krátce po obrácení na výletě ve Smolnici u Loun a zpíval jsem na několikakilometrové cestě pořád dokola množství slok koledy „Narodil se Kristus Pán“, až se kopce zelenaly. (Dával jsem si pozor, aby můj falešný zpěv v polích nikdo neslyšel.) Ta píseň úžasně vystihuje evangelium. V tom zpěvu jsem se radoval z Kristova příchodu i z jeho vítězství. Vánoce o Vánocích slavit nepotřebujeme, protože to, co se o Vánocích slaví, je nadčasové.

Druhým důvodem, proč neslavit Vánoce, se kterým se setkávám kupodivu často, je, že důležitější než Vánoce jsou Velikonoce. Proč vlastně mají Velikonoce u mnoha křesťanů přednost? Je to, že byl Ježíš ukřižován za naše hříchy a vstal z mrtvých, důležitější, než že se narodil v lidském těle? Jedno přece podmiňuje druhé, jedno bez druhého nedává smysl, a proto je oboje důležité úplně stejně. Na Golgotu bylo zaděláno v Betlémě. Bez jeslí by nebylo kříže.

Mohou být ještě další důvody, proč někdo dává přednost Velikonocím. Třeba že Velikonoce slavili židé, zatímco Vánoce nikoli. Jako lid Nové smlouvy však nejsme vázáni požadavky Tóry.

Dalším důvodem může být, že se Vánoce slaví v termínu, kdy se Kristus patrně nenarodil. Všimni si prosím slůvka „patrně“. Je pravděpodobné, že se Ježíš o Vánocích nenarodil, ale jsou i historické argumenty, které svědčí pro to, že ano. Takže nevíme. Ale naproti tomu víme, že Ježíš nezemřel ani nebyl vzkříšen o Velikonocích, totiž o našich kalendářních Velikonocích. Římská církev se totiž ve slavení Velikonoc rozešla s židy, a přitom židé Velikonoce slaví nepřetržitě od doby, kdy vyšli z Egypta, takže musí mít správný termín oni, že? Naopak náš, „křesťanský“, termín neodpovídá (s výzacnou výjimkou, když se křesťanský i židovský termín v kalendáři potkají).

Co nám křesťanům na Vánocích může vadit? Navěšený nebiblický balast. Ořechy na stromečku mají svůj původ v antických saturnáliích, také spousta jiných vánočních zvyků má modlářský či okultní původ. To ovšem platí v plné míře i o Velikonocích. Vánoce jsou navíc i svátkem materialismu, v tom je ve srovnání s Velikonocemi jejich slabina.

Jde o vážné výzvy. Životně důležité „vánoční evangelium“ je zakrýváno, poselství je přebíjeno.

Jaké řešení se nabízí? Vánoce neslavit. To ale znamená vyklidit pole. Svátý ostatek se svou pravdou uzavírá, vzniká solné jezírko, potápěči sestupují pod hladinu, kam nedolehne ani šum, ani pach zkaženého světa. Tak to dělají sekty: Svět je špatný, vyjděte z Babylonu.

Pokud vím, je tu ještě druhá možnost, jak na Babylon reagovat: Stavte domy a byďte v nich.

Vysazujte zahrady a jezte jejich plody. Hledejte pokoj města (Babylonu), do kterého jsem vás odvedl... Pokoj budete mít v jeho pokoji. (Jr 29,5+7).

Jsem si jistý, že jsme povolání, abychom využili „babylonskou“ kulturu všude, kde je neutrální. Ořechy – saturnálie, to je jedna věc, ale já je tak

přece brát nemusím, a ani nevěřící je tak neberou. Ořechy ostatně byly Božím stvořením už před antikou. Mám rád ryby i cukroví, i když na tom nejsem závislý. Tak se každým rokem těším na vánoční rodinné volno. To přece neznamená, že se mi líbí materialismus.

Kulturu si můžeme užít, ale můžeme ji taky využít. Nádherné poselství Vánoc o Spasiteli, který přišel až k nám, totiž můžeme dávat dál. Mám rád traktát „Proč Vánoce?“. Ten text ke Kristu nasměroval spoustu lidí. Nepíše se tam, že Vánoce jsou špatné. Ta knížka říká: Kromě stromečku je tady něco dalšího.

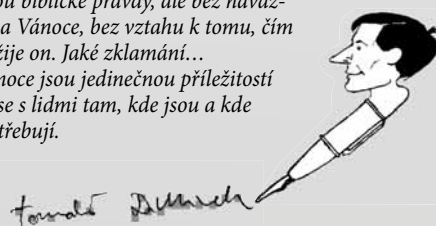
Když se zastávám využití Vánoc k šíření Božího království, nemyslím tím, abychom při vytěžování té strašně pohanské kultury k evangelizačním účelům trpěli. K tomu, abys mohl Vánoce k šíření evangelia využít naplno, je potřebuješ mít rád, být součástí, stavět domy, vysazovat zahrady a v nich ořechy.

Jsou k šíření zprávy o Kristu vhodnější Vánoce, nebo Velikonoce? Oba svátky se k tomu skvěle hodí. Vánoční i velikonoční evangelium je stejné, je to zpráva o naší záchraně, i když podaná pokaždé v jiném kontextu. Ale jsem přesvědčen, že Vánoce jsou u nás k šíření evangelia o hodně vhodnější než Velikonoce. Naši krajané mají totiž Vánoce radši. Nejde o biblický obsah, tomu nerozumějí tak jako tak. Jde o to, že Velikonoce neberou za vlastní. Mohou v souvislosti s nimi cítit i jakýsi náboženský chlad. Vánoce, to je čas, kdy česká duše okřeje a kdy se otevírá druhým. Na rozdíl od Velikonoc je zavalená a připravená. Je tu často až očekávání – přání, aby to nebyla jenom atmosféra. Touha, aby to všechno hezké mělo skutečný duchovní základ, nejen pohádku o jesličkách a vánočce.

Jsem přesvědčen, že o Vánocích jsou lidé u nás připraveni slyšet zprávu o Spasiteli vůbec nejvíce za celý rok. Někteří zajdou na půlnoční. Někdo dokonce vstoupí do kostela poprvé v životě. Sedne si tam a vyslechne kázání o atmosféře, něco mravokárného, abychom nezapomínali na chudé, obecné řeči o lásce a světle, může si zapálit svíčku, a to plamenem, který byl skauty dovezen z Betléma, může si nechat vysvětit kočky. Jaké nenaplnění...

A druhá špatná možnost: Přejde do sboru, kde se kážou biblické pravdy, ale bez návaznosti na Vánoce, bez vztahu k tomu, čím právě žije on. Jaké zklamání...

Vánoce jsou jedinečnou příležitostí setkat se s lidmi tam, kde jsou a kde nás potřebují.

Zpátky ke kořenům!

Lukáš Targosz

Nevím, zda je to zklamaným očekáváním, strachem pramenícím z nejistoty nebo jen prostou nudou, ale v posledních letech pozoruji nárůst zvláštní předuchovnělosti. Netýká se zdaleka jen křesťanů. Růst esoterického učení a lidové magie všeho druhu je patrný všem pozorným pozorovatelům, ovšem předuchovnělý křesťan, to je teprve neštěstí. Může to znít zvláštně, že? Být následovníkem Krista přece znamená přijmout nový duchovní život a být naplněný Duchem svatým. Jak by to mohlo být špatné? Předuchovnělost ale nemyslím mít vztah s Bohem, plnost Ducha svatého nebo duchovní život, dary a očekávání. Myslím tím něco, co duchovně jen vypadá. Většina z nás už předuchovnělé lidi někdy potkala: Poznali jsme je podle způsobu jejich mluvy, chování, „pohoršování se“ nad světem; dokázali se s námi pohádat na jinak biblická témata, varovali před odpadnutím církve, špatnou teologií a hlavně před těmi „ostatními“, kteří to nemají srovnat jako oni, a proto kážou „liberální“ evangelium.

Apoštol Pavel napsal svému žaku a nástupci Timoteovi (1Tm 1,3–7): *Jak jsem tě už prosil*

cestou do Makedonie, zůstaň v Efezu a zakaž jistým lidem šířit odlišná učení. Ať už se přestanou zabývat báje a nekonečnými rodokmeny, které vedou jen k dohadování namísto naplňování Božího záměru ve víře. Pavel žádá, aby některým lidem zakázal šířit jistá učení odlišná od evangelia, které káže on. Podle Pavla nemá každý teologický názor stejnou hodnotu a některé vedou k nekonečnému dohadování a doslova plní lidem hlavy fantasmagoriemi (to jsou ty „báje“, kdybyste se divili, co mám na mysli).

Takové dohadování nad Bibli odvádí lidi od toho, co považuje za základ křesťanské víry: *Cílem přikázání je přece láska z čistého srdce, z dobrého svědomí a z upřímné víry.* Otázkou tedy je: Vede mě učení lidí k tomu, aby více milovali Boha a lidi? Nebo to vede lidi k hádkám? Pavel si nedává oddech a dodává: *Někteří ale z této cesty zbloudili a uchýlili se k prázdnému tlachání. Chtěli by být učiteli Zákona, přitom ale vůbec nechápou, co říkají ani na čem trvají. Prázdné tlachání! Duchovní řeči bez toho, aby vedly k lásce k lidem, jsou jen prázdným tlacháním. Předuchovnělý člověk doufá, že jeho skvěle znějící slova dokážou skrýt prázdnotu uvnitř, kde je místo lásky strach, místo víry povýšenost.*

Předuchovnělost ovšem není jen záležitostí slov. Může se projevit méně nápadně, ale o to nebezpečněji. Jedním z klasických úskoků předuchovnělosti je snaha o „svatost“. Dal jsem slovo svatost v tomto kontextu do uvozovek, protože svatost jako taková je velmi důležitá. Znamená to, že jsme oddělení od hříchu a oddělení pro Boha. O takovou svatost musíme usilovat, protože udržuje naše srdce čisté – to je předpokladem lásky. Ovšem „svatost“ v předuchovnělé verzi je snaha o vnější výlučnost, projevující se trváním na zavedených praktikách a chování. Je to například strach, že když budeme v něčem moderní, že se

Než se nadějeme, z Boha nám zbyl malý bůžek, lehce ovladatelný – kapesní bůh.

tím budeme připodobňovat světu, jinými slovy, že zesvětštíme. Jenomže v pasáži, kde nás Pavel varuje před připodobňováním světu, mluví především o našem myšlení, které je formováno světem. Jak nás svět formuje? Například strachem, pýchou nebo třeba touhou ovládat svou budoucnost. Jeden ze znaků světa je touha po nezávislosti – na Bohu, na jiných lidech, prostě na komkoli. U křesťanů se projevuje třeba touhou po nezávislosti na církvi – přece mi nebude někdo říkat, co mám a nemám dělat, že? Projevuje se také touhou říkat Bohu, co by měl nebo neměl dělat.

krátce

◆ **Katechismus 21.** U zrodu New City Catechism stál pastor Tim Keller, který jej v roce 2012 zpracoval pro svůj sbor Redeemer Presbyterian Church v New Yorku. Vychází z historických reformačních katechismů a mezi americkými evangelikály budí velkou pozornost. Po třech letech od vzniku ho už užívají stovky sborů a šíří se i po sociálních sítích. Cílem projektu bylo shrnout evangelikální poselství jako aktuální sdělení, aby bylo k dispozici jednotlivcům, rodinám i sborům.

V listopadu byla pod názvem Katechismus21 spuštěna česká verze Kellerova katechismu. Český projekt vzniká pod záštitou KS Ostrava. Silnou stránkou je přehledný web, jehož design Katechismus21 převzal od Američanů. Překlad anglických otázek a odpovědí je v české verzi dostupný i v pdf pro tisk. Zkrácené odpovědi určené dětem jsou v rámci textu odlišeny barevně. Ke každé z 52 otázek a odpovědí je připojen biblický odkaz a několik komentářů vybraných z teologické literatury, jež je dostupná v češtině (to může pomoci k hlubšímu studiu).

„Jednotlivé otázky chceme postupně doplňovat i krátkými videokomentáři, jejichž prostřednictvím by současného českého člověka oslovili soudobí evangelikální vedoucí či teologové,“ řekl o dalších plánech koordinátor projektu David Floryk.

www.katechismus21.cz

◆ **Legalizace prostituce pro postižené.** České ministerstvo financí podpořilo projekt organizace „Rozkoš bez rizika“ nazvaný Právo na sex. Jde o to, aby postižení dostali možnost sexuálního vyžití. To jim od ledna budou za úplaty poskytovat tzv. sexuální asistentky. Půjde jak o poradenství, tak o různé sexuální služby včetně pohlavního styku. Školením vedeným odborníky ze Švýcarska a Německa prošlo v říjnu prvních pět asistentek, které dříve působily jako prostitutky.

„Sexuální asistentky byly dobře vybírány. Samy se pro práci rozhodly. Mají letité zkušenosti s muži a s prací s těmi. V praxi se už s lidmi s postižením setkávaly,“ uvedla na internetu ředitelka Rozkoše bez rizika Lucie Šídová. Všechny vyškolené ženy slíbily dodržovat čtyřstránkový etický kodex, kde je např. stanovena maximální odměna za hodinu služeb na 1200 Kč.

Ministerstvo vnitra vydalo dobrozdání, že jsou služby těchto asistentek u nás legální, ale nesmí existovat žádný subjekt, který by jejich služby zprostředkovával, protože v tom případě by se jednalo o kuplířství.

◆ **Uzdravování duší v Praze.** Pod názvem „Bůh chce uzdravit tvou duši“ pořádala 16.–17. 10. KMS seminář o vnitřním uzdravení s Pedrem Ramirezem z USA.

Pedro Ramirez (vpravo), tlumočí Radek Smetana

Ve velkém sále modlitebny ECM v Ječné se sešlo asi 160 účastníků z různých církví a končin České republiky. Španělsky mluvící pastor z Texasu s KMS dlouhodobě spolupracuje. Ve svém vyučování se zaměřil na oblast odmítnutí a odpuštění. Vnitřnímu uzdravení podle něj zásadně napomáhá pokání.

„Pedro Ramirez se během soboty modlil za každého, kdo potřeboval,“ řekla po semináři tajemnice KMS Hana Pospíšilová, „a to znamenalo, že se modlil bez odpočinku a občerstvení i o přestávkách, a to včetně přestávek na oběd. Tak mimořádné nasazení je opravdu výjimečné.“

◆ **Den tiskařů v Kralicích.** Třetí ročník akce připomínající odkaz Bible kralické proběhl 12. 9. v Kralicích nad Oslavou. V místním památníku Bible kralické a v kostele, kdysi modlitebně Jednoty bratrské, probíhaly přednášky. Asi 200 účastníků mohlo zvolit i program

na místě bývalé tvrze, kde studio Bezklíky.cz představilo repliku původního tiskařského stroje, na kterém si lidé mohli vytisknout stránky Bible kralické nebo kancionálu a dovědět se, jak se kdysi vyráběly litery pro tisk. Na dalším místě se u pracovníků Střední školy grafické z Brna mohli návštěvníci seznámit s moderními metodami tisku a grafiky. Prostory Památníku Bible kralické nabídly výstavu o Komenském s názvem „JAK chtěl změnit svět“. Odpoledne proběhla ekumenická bohoslužba a večer koncert operního pěvce Jakuba Pustiny.

Replika tiskařského lisu (vpravo) v místě bývalé kralické tvrze

Akci pořádaly obec Kralice, Moravské zemské muzeum v Brně a Muzeum J. A. Komenského v Uherském Brodě. Starosta Kralic ing. Emil Dračka po akci řekl: „I kdyby to zapálilo jednoho člověka, tak to mělo smysl.“

◆ **Česká podpora Izraele.** 18. 10. odpoledne přišlo na pražské Václavské náměstí vyjádřit podporu státu Izrael na 400 lidí. Po české a izraelské státní

Předuchovnělost vede k podvědomé manipulaci Bohem. Aniž bychom si to uvědomili, najednou věříme v principy víry víc než v Boha samotného. Ze vztahu se stává rituální návod, jak ovládat Boha, aby udělal to, co potřebujeme. Než se nadějeme, z Boha nám zbyl malý bůžek, lehce ovladatelný, prostě kapesní bůh. Z víry se stalo spíše zařikávání. Lidová magie plná rituálů, jak si naklonit Boha svým směrem. Navenek vypadá strašně zbožně, ale uvnitř je prázdná. Slovy Pavla: *Navenek sice budou ztělesněná zbožnost, ale její moc budou popírat. Od takových se odvracej. (2Tm 3,5)*

Předuchovnělý člověk je nakonec povýšený a pyšný, protože má za to, že jeho poznání, dary, jeho vlastní spiritualita a duchovnost, jeho úspěch a jeho styl komunikace s Bohem jsou nadřazené ostatním lidem a jejich zkušenosti. Díky tomu je předuchovnělost rozdělujícím prvkem, ničí vztahy, otravuje učení a rozbíjí sbory.

Proto, přátelé, je čas říct předuchovnělosti kategoričké NE, ať má rysy charismatické, evangelikální nebo lidové zbožnosti, a místo toho se uchýlit zpět ke kořenům evangelia – k lásce z čistého srdce, z dobrého svědomí a z upřímné víry. Takovou lásku náš svět zoufale potřebuje, taková láska nabíjí církev opravdovým životem. Taková láska naplňuje naši zbožnou duchovnost neodolatelným obsahem. Taková láska přemáhá strach, a to v tomto světě a v dnešní době skutečně potřebujeme.

Autor je hlavním vedoucím AC Element v Hradci Králové.

●
střípky

Dárek

Klenotník seděl u stolku a roztržité hleděl na ulici výkladem svého malého elegantního obchodu.

Před výkladem se zastavila holčička a přitiskla nos na sklo. Oči modré jako nebe se jí rozzářily, když uviděla jeden z vystavených šperků. Rozhodně otevřela dveře a ukázala na nádherný tyrkový náhrdelník.

„Chci ho pro sestru jako dárek. Můžete mi ho pěkně zabalit?“

Klenotník se na svou zákaznici nevěřícně zadíval: „Kolik máš peněz?“

Děvčátko si bez zaváhání stouplo na špičky a vysypalo na pult plechovou pokladničku. Vypadlo z ní pár drobných bankovek, hrst mincí, několik mušlíček a kovových figurek.

„Bude to stačit?“ zeptala se hrdě. „Chtěla bych koupit dárek starší sestře. Co umřela maminka, se o nás stará ona

a nikdy nemá ani chvíli pro sebe.

Dneska má narozeniny a z tohoto dárku bude mít jistě velkou radost. Ten kámen má stejnou barvu jako její oči.“

Muž odešel do zadní části obchodu a za chvíli se vrátil s krásným červeně a zlatě zdobeným dárkovým papírem, do kterého pečlivě zabalil krabičku z náhrdelníkem.

„Tady ho máš,“ řekl holčičce. „A dej na něj pozor.“ Děvčátko hrdě vykročilo, jako by si neslo poklad.

Hodinu poté vešla do klenotnictví krásná dívka. Měla nádherné modré oči a vlasy barvy medu. Položila na pult před klenotníka balíček, který on předtím s takovou péčí připravoval.

„Ten náhrdelník byl koupený u vás?“

Ilustrační foto Son Tran

„Ano, slečno.“

„Kolik stál?“

„To je věc dohody mezi zákazníkem a mnou. Tato informace je důvěrná.“

„Ale moje sestra měla jen pár drobných! Nikdy by si takový náhrdelník nemohla dovolit koupit!“

Klenotník zvedl pouzdro s náhrdelníkem, zavrhl ho, znovu pečlivě zabalil a podal dívce.

„Vaše sestra ho zaplatila. Dala za něj víc, než by dal kdokoli jiný – dala všechno, co měla.“

□ autor nezjištěn

hymně a nahrávce pozdravu vrchního kantora izraelské armády Šai Abramsona vyslechli účastníci projevy představitelů občanských iniciativ. Všichni zdůrazňovali právo státu Izrael na obranu před útoky teroristů, opakovaně zněla kritika jednostranného informování v zahraničních médiích. Promluvil i profesor Alexandr Fried, který přežil šoa. Po oficiálním zakončení účastníci roztančili Václavské náměstí v rytmu izraelských písní. Do pořádání akce se zapojila např. Kongregace Bnej Jisrael, Židovská liberální unie, ICEJ, Liga proti antisemitismu a facebooková skupina Podporujeme Izrael.

◆ Prohlášení ICEJ: s Izraelem na stejné lodi.

„Současnou vlnu útoků proti Židům v Izraeli nelze nazvat jinak než jako projev barbarství. Útoky noží, sekerami a tyčemi, najíždění auty do chodců, vraždění rodičů před očima jejich dětí – to vše svědčí o chorobné krvežíznivosti, která je v palestínské společnosti rozšířena více, než jsme ochotni

si přiznat,“ praví se v říjnovém prohlášení české pobočky ICEJ k vlně teroristických útoků v Izraeli.

Na internetu podle ICEJ kolují výzvy imámů k vraždění Židů i návody, jak útok provést, aby měl co nejtěžší následky. Aktivisté například radí napustit před útokem nůž jedem nebo snažit se proříznout oběti krční tepnu, aby rychle vykrvácel. Většina pachatelů je mladších 25 let.

Prohlášení ICEJ označilo za podnět k násilí nedávný projev předsedy palestínské samosprávy Mahmúda Abbáse, který před televizní kamerou prohlásil: „Každá kapka krve prolitá za Jeruzalém je požehnaná a čistá, je to krev prolitá pro Alláha.“

„Odsuzujeme toto zneužití náboženství pro rozmýšlení nenávisti. Vyzýváme české ministerstvo zahraničních věcí, aby nedvojsmyslně odsoudilo násilí včetně pojmenování jeho skutečných příčin a požadovalo od palestínské strany vysvětlení,“ praví se v prohlášení.

„Dnes už není třeba nikoho přesvědčovat o tom, že události na Blízkém východě se přímo dotýkají i nás. Stejně brutální násilí a fanatismus, jemuž Izrael čelí už 67 let, dnes vyhání miliony lidí ze Sýrie, Iráku, Libye a Jemenu, a to takovým způsobem, že Evropa si toho už byla nucena všimnout. Proto musíme vyjádřit, že jsme s Izraelem v současné vlně teroru solidární. Jsme zkrátka s Izraelem na stejné lodi.“ icej.cz

◆ Synodní senior ČCE nespouprcuje s Hradem.

ČCE Joel Ruml už potěšit nepřijal pozvání prezidenta ČR na slavnostní udílení státních vyznamenání 28. října na Pražském hradě. „Zatímco v minulých letech jsem se mohl trápit otázkou, zda to tak je správně, že se neúčastním, letos je to všechno daleko jasnější,“ komentoval to Ruml na svém osobním webu. „Tažení za tím, nebýt prezidentem deseti milionů, se již tak zvrhlo, že už není možné, aby se to vůbec kdy ještě bralo vážně. A vytváření obrazu vlivného a moudrého státníka ze srdce Evropy vlastně nikdy nezačalo,“ uvedl.

Podobně nebyl prezident Zeman pozván na oslavy husovského výročí. „Byli jsme přesvědčeni, že ten, kdo pro Pravdu zemřel, žádá jiné zacházení s pravdou a ctí, než čeho jsme svědky z Hradu,“ napsal nejvyšší představitel ČCE, jemuž letos končí funkční období. „Šikovná manipulace, průhledné nadbíhání davům, laciná změna kurzu orientace státu, nezakryvaný sklon vyjít ze všeho dobře, většinou za cenu využití všech prostředků, to jsou jen některé věci, které se s Husem nedají skloubit.“ joelruml.cz

◆ Praha: otazníky kolem mariánského sloupu.

Pražský radní pro kulturu Jan Wolf (Trojkoalice/KDU-ČSL) sdělil ČTK, že by se na Staroměstské náměstí mohl kontroverzní mariánský sloup vrátit

za tři roky, na stoleté výročí jeho zničení. Koncem října začal na místě, kde původní sloup stál, archeologický průzkum nutný pro vydání stavebního povolení.

Sloup byl zničen po vzniku Československa davem pod vlivem vlasteneckých hesel. Některé plastiky sousolí se dochovaly v rozbitém stavu, část soch je nezvěstná. Památku tedy už nelze rekonstruovat v původní podobě. Kvalitní, i když ne přesnou rekonstrukci sloupu zdarma vytvořil sochař Petr Vaňa pro Společnost pro obnovu mariánského sloupu. Společnost chce sloup městu darovat. Pro některé radní je to silný argument pro návrat sloupu na Staroměstské náměstí. Primátor Bohuslav Svoboda se těšil na vztýčení sloupu už v roce 2013. Na dopisy různých protestantských církví a organizací odpoval vyhybavě, ať už šlo o ČEA, KMS, ČCE, ČCSH a další.

Posvobodovská koalice na radnici se ale v otázce sloupu neshodla. Rada nedala souhlas se zaplacením archeologického průzkumu náměstí, který je nutnou podmínkou pro vztýčení sloupu. ČSSD a ANO se totiž postavily proti. O uhrazení všech nákladů spojených s průzkumem se rozhodla postarat Společnost pro obnovu mariánského sloupu. Protestanté snahu o návrat sloupu vnímají jako projev náboženské netolerance, neboť sloup vznikl po třicetileté válce jako oslava porážky protestantismu.